

[Oluf Pedersen.]

Maa jeg i øvrigt sige til den højtærede Handelsminister, at jeg kan ikke forstaa, hvorfor Vognmænd i visse større Byer skal have 500 l, hvor en Vognmand i Esbjerg med samme Vilkaar faar 300 l. Den Slags urimelige Bestemmelser gør uvilkaarligt, at man kommer til at tvivle om „Sagkundskaben“ i Benzinnævnet, en Tvivl, der vist er meget berettiget. Rationeringsgrundlaget er aabenbart haabløst umuligt.

Den højtærede Handelsminister erklærede at være enig med mig og andre Medlemmer i, at det er af overordentlig stor Betydning, at Situationen ikke udnyttes til en Prisstigning paa Mælk. Derefter fortæller den højtærede Minister, at Forhøjelsen i København skete Dagen før hans Prisbekendtgørelse — et besynderligt Held eller Uheld, om man vil. Efter denne Bekendtgørelse kan Forhøjelse kun godkendes, naar det er de efter 1. September indtraadte Omkostningsstigninger, som berettiger dertil. Nu er Prisen, efter hvad Ministeren selv oplyser, sat op fra 38 til 40 Øre pr. l. Heraf har Producenterne kun faaet $\frac{1}{2}$ Øre, siger Ministeren, de andre $1\frac{1}{2}$ Øre tilfalder de omtalte store Mejerier. Men det mærkelige — og aabenbart urigtige — er, at Ministeren siger, at denne Prisstignings Berettigelse er dokumenteret. Ministeren erklærer selv, at han kun vil godkende Omkostningernes Stigning efter 1. September, men hvad er da steget saa voldsomt fra 1. September indtil 22. Oktober? Ikke Lønninger. Ikke Renter. Ikke Husleje. Det kan simpelt hen ikke være sandt; at Berettigelsen af denne Stigning kan dokumenteres. Jeg maa se saadan paa det, at det er noget, man har bundet Ministeren paa Ærmet.

Saa har jeg en Efterlysning. Vi behandlede for faa Dage siden et Landbrugsforslag om ca. 15 Mill. Kr. i Eksporttilskud og $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Fragtnedsættelse med 2 Kr. pr. 100 kg Majs. Det vil maaske erindres, at jeg gik imod Eksporttilskuddet, men ønskede Fragtnedsættelsen baade større og mere omfattende.

Nu læser jeg til min store Overraskelse i Dagspressen, at de danske Husmandsforeninger har vedtaget en Udtalelse, hvori det over for Landbrugsraadets Flertal hedder — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —

„Landsmødet protesterer særlig mod Flertallets Afvisning af Forhandling om det Forslag, der med en Fragtlettelse paa ca. 32 Mill. Kr. for Korn og Oliekager og med ca. 10 Mill. Kr. som Støtte

for Smørproduktionen vilde have været af meget stor Betydning for Mælkeproduktionen, navnlig inden for det mindre Landbrug, og særlig i de Egne af Landet, der som Følge af den daarlige Høst maa købe store Mængder af Korn og Oliekager.“

Jeg er, som sagt, enig i, at Fragtlettelsen er berettiget — Fragten var jo, efter hvad der er oplyst her, steget fra 2 til 8 Kr. pr. 100 kg —, men hvad er det med de 32 Mill. Kr.? Saa vidt jeg kan se, maa det være Regeringen og ikke Hr. Hauch, der har snydt Husmændene for de 30 Mill. Kr. Er dette ikke rigtigt? Jeg maa følgelig efterlyse disse 30 Mill. Kr., som mangler. Regeringen har jo Flertal — det er ikke Hr. Hauch, der har Magten, og heller ikke ham, der har Ansvar. Havde vi faaet den rigtige Kronekurs — jeg mener, at hverken Regeringens Kurs eller Hr. Hauchs er den rigtige, men en Kurs ansat efter Lovgivningens Regler — og samtidig en saadan Fragtlettelse som denne, var der blevet baade lavere Omkostninger og bedre Priser, uden at det almindelige Prisniveau behøvede at stige. Hvor er Pengene? Var denne Fragtlettelse rigtig, og det maa den jo have været efter Regeringens Opfattelse, siden man har fremsat et saadant Forslag, ja, saa synes jeg ogsaa, at man burde have Krav paa, at den gennemføres. Regeringen har jo tilmed en Lov om Regulering af Fragterne, som gør det muligt, at man faar passende Fragter. Hvis Loven ikke er tilstrækkelig i saa Henseende, saa maa den ændres, og det vil jeg i saa Tilfælde gerne være med til, men jeg efterlyser, som sagt, de 30 Mill. Kr., som Regeringen altsaa paa et vist Tidspunkt stillede i Udsigt.

Maa jeg saa til Slut sige, at der er meget i Tiden, som opfordrer Regering og Rigsdag til at vise Samfundssind. Men Samfundssind kræver ikke alene, at vi behersker os i vor Kritik, at vi bliver eftergivende, det kræver, at vi besjæles af Ønsket om at øve Ret. Gamle Vismænd har sagt, at det moralske Grundlag er det eneste holdbare for et Samfund. Dér, hvor Ret øves, kan ingen Nazister eller Kommunistere løbe Storm. Vi bør gøre vort fælles danske Samfund stærkt mod den Slags Galskab ved at se bort fra Særinteresser og øve retfærdig Lovgivning. Nu er det 7 Aar, siden en Del af os valgtes herind. Vi har sikkert alle ønsket at tjene vort Land, at gøre vort bedste til, at enhver kunde faa, hvad han tilkom, men jeg kan ærlig talt ikke se, at Forholdene er blevet bedre i disse 7 Aar. Det er stadig saadan, at det er det arbej-